

ОТЪ ПАЗАРЯ

Късна вечерь. По гори се
Дигна слънчева омара.
Понаквасени, два шопа
Се завръщатъ отъ пазаря.

Пжтътъ, като пжтъ, се вие
Край хендечи, покрай бари,
Надъ конетѣ се кандилкатъ
Двата спжтници другари.

— Майке, вижли, задоцнехме....
Се обади тамъ едина:
Е, та що бѣ, чичо Раде
Дека бѣло опачина? —

«Мѣхни, брате, мѣхни, знаешъ —
Даноко-те!» Се обади
И, отпуснатъ на сѣдлото,
Се залюшна чичо Раде.

— Дръжъ се, чичо Раде, дръжъ се!
Пустата парцуца броди! —
«Тиру-тиру... тебъ така се чини, —
Пусто конче криво ходи!»